

LẠY CHÚA, XIN NGHE LỜI CON NÀI VAN

... Câu chuyện xảy ra vào Chúa Nhật 2-6-1991 tại Cleveland bang California bên Hoa Kỳ.

Amanda Milligan 20 tuổi và bạn trai Brian Charles 24 tuổi cùng đi chơi xa nơi vùng núi hiểm trở nhưng thật đẹp của Cleveland. Quen nhau từ 4 năm nên không phải lần đầu tiên đôi bạn trẻ đi chơi xa. Thêm vào đó cả hai đều yêu đời, đứng đắn và can đảm.

Sau khi cẩn thận đậu xe vào một chỗ kín đáo, Amanda và Brian xuống xe, sửa soạn lại y phục và thức ăn, rồi bắt đầu leo núi. Đi được một quãng, Brian nghe tiếng động của một thác nước gần đó. Trời thật nóng nên ý nghĩ tìm đến tìm mình nơi một con suối nước trong mát, thật là hấp dẫn!

Khi đến gần suối cả hai trông thấy bờ bên kia có hòn đá lớn, mặt lại bằng phẳng, nằm khuất trong bóng mát. Thật là nơi lý tưởng để ăn uống và nghỉ ngơi, sau chặng đường xe dài mệt nhọc. Nhưng để đến được hòn đá phải lội qua con suối nhỏ và mực nước không cao lắm, chỉ khoảng 30 centimet. Cả hai cởi giày, cởi áo ngoài, bỏ vào xách mang trên lưng và cùng bước vào nước.

Brian bước vào trước và nhận thấy mặt đất dưới nước sao thật trơn. Chàng quay lại loan báo cho bạn gái biết để cẩn thận đề phòng. Đến lượt Amanda bước vào. Cô nói:

- Sao đi nhanh cách lạ kỳ như thế này ...!

Chưa nói hết câu thì Amanda bị dòng thác hút trôi đi. Cô kêu lên một tiếng thất thanh. Brian chỉ vừa kịp nắm đuôi tóc Amanda kéo ghì lại. Nhưng rồi cả hai cùng bị thác nước cuốn trôi đi. Chàng trai nghĩ thầm:

- Mình chỉ có thể thoát nạn nếu trôi xuống một hồ nước.

Sau cùng cả hai bị đổ ập một cái rầm xuống hồ nước nằm dưới sâu. Brian cảm thấy đau đớn kinh khủng nơi lưng. Chàng cũng nhận ra là không điều khiển được hai chân và cảm thấy thật đau đớn. Amanda cũng thế. Cô gái bị gãy xương sống và không cử động gì được.

Sau khi dùng hết sức lực để bò lên một tảng đá lớn, Amanda vừa đau đớn vừa kinh hoàng vì tai nạn vừa xảy ra. Brian cũng kinh hoàng và đau đớn không kém. Nhưng chàng cố gắng can đảm dùng lời lẽ để trấn an bạn. Tuy nhiên tận thâm tâm chàng hoảng sợ thật sự. Chàng không ngừng khẩn nguyện:

- Lạy Chúa, xin cứu giúp con! Lạy Chúa, xin nghe lời con nài van!

Chàng mấp máy đôi môi đọc lên lời khẩn nguyện:

- Lạy Chúa, xin giúp con!

Phút kinh hoàng trôi qua, Brian dần dần hồi tâm trở lại. Chàng suy nghĩ phải làm gì để thoát ra hiểm nguy hay ít nhất là làm sao để cho có người biết mà đến cứu giúp trước khi màn đêm buông xuống vì cả hai bị thương nặng và không bước đi được. Brian tự nhủ:

- Mình phải đi tìm người cứu, nếu không cả hai cùng chết tại đây!

Trong khi đó ở nhà, đến 11 giờ đêm mà cả hai gia đình đều chưa thấy đôi bạn trẻ trở về nên bắt đầu lo lắng và báo cho cảnh sát trong vùng biết. Sáng hôm sau thì cuộc tìm kiếm thực sự diễn ra. Một chiếc trực thăng bay lượn trên vùng núi nơi hai bạn trẻ đi chơi để kiếm. Dưới đất thì hai gia đình hiệp lực đi tìm.

... Trở lại nơi chỗ bị tai nạn. Sau một đêm ngủ ngoài trời, sáng sớm hôm sau Brian nói với Amanda:

- Tôi phải đi tìm người cứu!

Amanda nói như van nài:

- Xin đừng bỏ rơi tôi một mình nơi đây.

Amanda khiếp sợ với ý nghĩ bị bỏ một mình chống chọi với thần chết. Brian nhẹ nhàng trấn an:

- Nhưng phải đi tìm thì mới có người đến cứu giúp chúng ta!

Brian dùng hết can đảm và sức lực bước đi và bò lên nơi cao để hy vọng nếu có người đi tìm thì sẽ trông thấy chàng. Đến 9 giờ sáng, đoàn người đi tìm trông thấy Brian. Chàng nói:

- Tôi không sao. Nhưng Amanda nằm dưới kia kìa. Nàng bị thương nặng.

Khi vị bác sĩ khám và mổ cho Brian và Amanda, ông kinh ngạc thấy rằng: chàng trai không những gãy xương sống giống như cô gái nhưng còn bị gãy xương nơi hai chân nữa. Ông vô cùng ngạc nhiên và nói:

- Tôi chưa từng thấy ai bị gãy xương sống và bị gãy hai xương nơi chân mà có thể lần mò bước đi và trèo lên nơi cao như thế để tìm người đến cứu!

Riêng Amanda nàng cảm động nói:

- Brian là vị anh hùng và là người bạn tốt nhất của tôi trên trần gian. Chính vì tôi mà anh can đảm chịu đau đớn để tìm người đến cứu.

... THIÊN CHÚA đợi chờ để thi ân cho anh chị em. Ngài sẽ đứng lên để tỏ lòng thương xót, vì THIÊN CHÚA là Đấng Công Minh. Hạnh phúc thay mọi kẻ chờ đợi Ngài! Phải, hỡi dân Sion đang ở Giêrusalem, người sẽ không còn phải khóc nữa. Khi người kêu cứu, THIÊN CHÚA sẽ thi ân giáng phúc cho người; nghe tiếng người kêu là Ngài đáp lại. THIÊN CHÚA sẽ ban cho người bánh ăn trong lúc ngặt nghèo và nước uống trong cơn khốn quẫn. Đấng dạy dỗ người sẽ không còn lánh mặt, và mắt người sẽ thấy Đấng dạy dỗ người. Khi người lưỡng lự không biết quẹo phải hay trái, tai người sẽ được nghe một tiếng nói từ phía sau: "Đây là đường, cứ đi theo đó!" (Isaia 30,18-21).

("Reader's Digest SÉLECTION", Aout/1992, trang 55-60)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt